

Forflag, som jeg saaledes i een Henseende aldeles kan slutte mig til. Jeg finder mig da for det Første foranlediget til at bemærke, at det forekommer mig, at Forflaget vel gaaer ud paa at løse Jernbanespørgsmaalet for vort Fædreland, men at det i denne Henseende paa ingen Maade er fuldstændigt. Naar man vilde tilvejebringe et fuldstændigt Jernbanenet, da skønner jeg ikke, at man ved et saadant kan undlade at tænke paa en Bane til Helsingør, thi den er et Led i det Hele. Jeg skal tilføje, at der ogsaa i en anden Henseende er Noget, jeg savner i Forflaget, naagtet det er med en vis Tvivl, jeg hiltrer mig derom; det er en Dampfærge mellem Korsør og Nyborg. Jeg har hørt mange forskjellige Udtalelser om dette Spørgsmaal; imidlertid er Regjeringen gaaet ud fra, at naar der blev anskaffet en saadan Dampfærge, der kunde optage indtil 24 Vogne med Personer og Gods, og man i Forbindelse dermed tænkte sig en lignende over Øresund efter Overenskomst med Sverrig, saa vilde vi komme til det Resultat, at man kunde kjøre fra Stockholm til Hamborg uden at skifte Vogne; man vilde altsaa faae en virkelig mellemrigt Forbindelse og betydelig udvide den Kreds, hvori vi bevæge os. Der er Ingen, der har beskæftiget sig med Undersøgelsen af disse Spørgsmaal, uden at han maa have været gennemtrængt af Overbevisningen om, at det er overordentligt vigtigt saameget som muligt at kunne undgaae Omladning fra den ene Vogn til den anden. Det forekommer mig altsaa, at naar man vil opstille sig et Ideal — og Lovforflaget hviler paa Idealet som Noget, man ønsker at realisere; det har ingen Contract i Baghaanden, hvortil det støtter sig — saa vilde det af mig opstillede være ikke lidet at foretrække for det, der er opstillet i Forflaget. I en anden Henseende lader imidlertid Lovforflaget, efter min Mening, som et fuldstændigt Jernbaneforflag endnu meget Mere tilbage at ønske, idet det nemlig aldeles glemmer Sjællands Vestkyst, og det forekommer mig, at naar man ndtømmende vil behandle Spørgsmaalet om et Jernbanenet for hele vort Fædreland, kan man ikke saaledes slyde denne Deel af Landet bort. Det staaer for mig, som om der ikke er nogen Egn her i Landet, der mere trænger til en Jern-

bane end netop denne, men paa den anden Side skal jeg ogsaa villig indrømme, at der heller ikke er noget Sted her, hvor der er saa liden Udsigt til, at den vil kunne betale sig, som netop der.

Der reiser sig altsaa nu det Spørgsmaal, som allerede forrige Aar opstod i denne For- samling, nemlig om Anlægget af en Hestebane paa Sjællands Vestkyst. Den Interesse, som dette Forflag vakte, har foranlediget mig til at gjøre det til Gjenstand for nøiagtige Undersøgelser, og jeg haaber, at det ikke vil være Forsamlingen ukjært allerede nu at erfare Resultaterne deraf. Den Linie, som er undersøgt, gaaer fra Struer til Varde. Man har antaget, at Hestebanen skulde ligge paa den østre Rabat af Hovedlandeveien. Denne er, som de Herrer bekendt, 28 Fod bred, og Hestebanen er beregnet at ville medtage 9½ Fod, saaledes at der kan være Plads til, at 2 Heste kunne gaae ved Siden af hinanden. Steenbroveien er imidlertid kun 14 Fod, og idet man derfor tager den østre Side af Veien bort, er man nødt til at lægge et tilsvarende Stykke over paa dens vestre Side. Derved vil blive nødvendiggjort et Chausseeanlæg, der vil medtage 5,300 Rd. pr. Mil. Saaledes som Veien for Tiden er, bruges den ene Rabat til Dplag for Veimaterialet. Ogsaa det maa man, naar man nu tager Rabatten ind og vil komme til at bruge den til Befaring, søge at raade Bod paa. Man har derfor tænkt sig anlagt Materialpladser paa 400 Kvadrat Alen paa hver 100 Favne. Hestebanens Spr. tænkes nedfænklet i Veien; Skinnerne skulde hvile paa Langsveller, der for hver 6te Fod skulde hvile paa Tversveller, under hvilke der anbringes et mindst 6 Tommer tykt Ballastlag. Sporvidden er 4 Fod ¾ Tomme engelsk Maal. Skinnernes Vægt er beregnet til 27 Pd. engelsk pr. løbende Yard. Det har været Gjenstand for Overveielse, da denne Bane vil støde op til Struer og saaledes komme i Forbindelse med Tverbanen, om man ikke burde indrette Skinnerne saaledes, at man kunde bruge de sædvanlige Vogne til Transport paa den; det vilde da medføre, at man maatte forbyde Manden i Skinnerne ikke saalibet mere, end det ellers vilde